

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 776/2017
12.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. и члана 61. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Факић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 924/12 од 07.10.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1694/16 од 21.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Факић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 924/12 од 07.10.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1694/16 од 21.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 924/12 од 07.10.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. и члана 61. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 37.943,40 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1694/16 од 21.02.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Новом Пазару К 924/12 од 07.10.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Јелена Факић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тач. 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и да овај суд, сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Факић, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења истога само је формално означила да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тач. 1), 2) и 3) ЗКП, због којих повреда закона је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није указала због чега сматра да је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело (тачка 1), да ли је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон (тачка 3) који се не може применити (тачка 2) односно да ли је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, док је у образложењу захтева навела да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању на начин представљен изреком правноснажне пресуде, указивањем да се постојање пословне сарадње између фирме окривљеног и предузећа "ББ" утврђује и на основу картица промета

и уплата преко пословних рачуна, као и да нижестепени судови у образложењима побијаних пресуда нису дали никакве разлоге о томе да је окривљени са директним умишљајем избегавао плаћање пореза на приход од капитала у предметном периоду.

По налажењу Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева у суштини се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у погледу извршења кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Факић, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.